

UCHWAŁA Nr 294 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 18 kwietnia 1953 r.

w sprawie zasad wydawania przez banki specjalne środków na fundusz płac przedsiębiorstwom wykonawstwa inwestycyjnego oraz zasad i trybu kontroli bankowej.

W związku z przepisami § 1 ust. 1 uchwały nr 53 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie wzmocnienia kontroli funduszu płac w gospodarce socja-

listycznej (Monitor Polski Nr A-15, poz. 210) Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. Banki specjalne dokonują końcowych wypłat

miesięcznych na fundusz płac kontrolowanym przedsiębiorstwom wykonawstwa inwestycyjnego proporcjonalnie do wykonania planu produkcji oraz stosownie do przepisów uchwały nr 53 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1953 r. (Monitor Polski Nr A-15, poz. 210) tylko w oparciu o zatwierdzone plany funduszu płac i oświadczenia określone w § 5 tej uchwały, a przedkładane właściwym oddziałom banków specjalnych przez wszystkie jednostki organizacyjne gospodarki uspołecznionej działające według zasad rozrachunku gospodarczego.

§ 2. Przekroczenia planów funduszu płac ustalane są za okresy kwartalne w oparciu o wynikające z dokumentów księgowych dane sprawozdawcze z wykonania planów produkcji, planów zatrudnienia i planów funduszu płac.

§ 3. 1. Wypłaty środków na fundusz płac za pierwszą połowę miesiąca w formie zaliczki dokonywane są na podstawie dokumentów wypłaty bez obowiązku przedkładania bankowi oświadczenia wymienionego w § 1.

2. Wypłaty środków na fundusz płac za każdy miesiąc kwartału objętego planem funduszu płac dokonywane są przez banki specjalne proporcjonalnie do procentu wykonania planu produkcji za dany miesiąc i na podstawie dokumentów określonych w § 1.

3. Jeżeli zapotrzebowane do wypłaty środki na płace przekraczają wysokość środków wynikających z wycenienia według ust. 2, wówczas wypłaty zapotrzebowanych środków dokonane być mogą:

- 1) gdy ma to miejsce po raz pierwszy w kwartale, a zapotrzebowane środki nie przewyższają 5% kwot ustalonych według ust. 2 — na podstawie decyzji kierownika oddziału banku, wydanej w porozumieniu z kierownikiem zainteresowanego przedsiębiorstwa; w razie wydania decyzji odmownej decyzję ostateczną w sprawie dokonania tej wypłaty może podjąć centrala banku na wniosek dyrektora centralnego zarządu lub jednostki równorzędnej;
- 2) gdy ma to miejsce po raz drugi w kwartale, a zapotrzebowane środki nie przewyższają 3% kwot ustalonych według ust. 2 — na podstawie decyzji dyrektora centralnego zarządu lub jednostki równorzędnej;
- 3) gdy ma to miejsce po raz trzeci w kwartale oraz we wszystkich przypadkach zapotrzebowania środków przekraczających marżę tolerancyjne określone w pkt 1 i 2 — na podstawie decyzji właściwego ministra.

§ 4. 1. W przypadkach gdy wypłacone w trybie ustalonym w § 3 środki za dany kwartał przekroczą kwoty planowanego funduszu płac bądź gdy przy niewykonaniu planu produkcji przekroczą kwoty odpowiadające procentowemu wykonaniu planu produkcji, przekroczenia te powinny być pokryte w drodze redystrybucji oszczędności osiągniętych w danym kwartale w innych jednostkach na podstawie decyzji dyrektora centralnego zarządu (jednostki równorzędnej) lub decyzji ministra w ramach resortu przy braku oszczędności w ramach danego centralnego zarządu.

2. W przypadku kiedy właściwy minister nie będzie mógł pokryć w drodze redystrybucji stwierdzonych przekroczeń za dany kwartał, odpowiednią decyzję podejmie właściwy resortowy wiceprezes Rady Ministrów.

3. Pozostałości nie wykorzystanego w poprzednim kwartale funduszu płac nie mogą być wykorzystane w następnych kwartałach.

§ 5. 1. Środki na wypłaty pracownikom produkcyjnym (inżyniersko-technicznym i administracyjno-biurowym) oraz pracownikom administracji (umysłowym i fizycznym) z wyłączeniem środków na wypłatę premii wydaje bank do wysokości planowanego na dany kwartał funduszu płac tych pracowników, pomniejszonego o równowartość etatów nie obsadzonych, lecz objętych planem, z zastosowaniem jednak podziału na poszczególne miesiące kwartału.

2. Wypłata środków w wysokości przekraczającej obliczony zgodnie z ust. 1 fundusz płac dokonana być może na podstawie zezwolenia właściwego ministra z jednoczesnym pokryciem przekroczenia w drodze redystrybucji wyłącznie w ramach odpowiedniego centralnego zarządu (jednostki równorzędnej).

§ 6. 1. Środki na bezosobowy fundusz płac bank wydaje tylko w granicach planowanego bezosobowego kwartalnego funduszu płac.

2. W przypadku gdy zapotrzebowanie przedsiębiorstwa przekracza kwoty kwartalnego bezosobowego funduszu płac, wypłata przekroczenia może być dokonana tylko w ramach kwot zaplanowanych przez to przedsiębiorstwo w planie rocznym za zgodą jednostki zatwierdzającej plan.

§ 7. 1. Zezwolenia legalizujące przekroczenia kwartalnych planów funduszu płac powinny zawierać przyczyny powstania stwierdzonych przekroczeń oraz środki zaradcze zmierzające do likwidacji źródeł ich powstania.

2. Zezwolenia legalizujące przekroczenia kwartalnych planów funduszu płac otrzymują do wiadomości:

- 1) wydane na podstawie przepisów § 4 ust. 1 — resortowy wiceprezes Rady Ministrów, Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Minister Finansów;
- 2) wydane na podstawie przepisów § 4 ust. 2 — Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Minister Finansów.

§ 8. Banki specjalne obowiązane są ściśle przestrzegać ustalonych w odpowiednich przepisach terminów dokonywania wypłat na fundusz płac.

§ 9. Właściwi ministrowie mogą przenieść udzielone im w niniejszej uchwale uprawnienia jedynie na podsekretarzy stanu, a w ministerstwach, w których nie powołano podsekretarzy stanu — na dyrektorów generalnych.

§ 10. Tryb i szczegółowe przepisy wykonawcze do postanowień niniejszej uchwały oraz wzory planistyczno-sprawozdawcze jak również szczegółowy tryb bankowej kontroli funduszu płac regulują instrukcje banków specjalnych, zatwierdzone przez Ministra Finansów.

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów oraz Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut